

JAK DBAĆ O SŁUCH

I-Zestaw ćwiczeń porannych podany w poniedziałek.

II

1. „Co słyhać w hałasie?” – Prosimy dziecko, aby usiadło przy stoliku i spróbowało w skupieniu przeczytać zdania z **KZ** (s. 70–71). W tym czasie Rodzic lub rodzeństwo może np. śpiewać *Sto lat* lub tupać lub włączyć muzykę. Po 2–3 minutach takiej zabawy Rodzic prosi dziecko siedzące przy stoliku o opowiedzenie treści tego, co obejrzało i przeczytało. Nadal tupiąc lub śpiewając. Najprawdopodobniej dziecko niewiele zapamiętało podczas samodzielnej pracy. Rodzic prowadzi rozmowę na temat tego, w czym może nam przeszkadzać hałas. Naprowadza dziecko na wnioski, że hałas jest nie tylko niemiły, lecz także niebezpieczny dla zdrowia.

2. „Hałasowanie” – słuchanie opowiadania i rozmowa na temat jego treści. *Drogie dzieci nadstawcie, proszę, uszu (gest dotykania uszu) i uspokójcie usta (gest dotykania ust). Podczas słuchania opowiadania o przygodach bliźniaków Kuby i Buby postarajcie się zapamiętać, dokąd poszli tym razem i co się wydarzyło.*

Hałasowanie

Grzegorz Kasdepke

Kuba i Buba musieli przyznać, że pan Waldemar, przyjaciel babci Joasi, to rzeczywiście bardzo kulturalny pan. Do tego stopnia, że czasami wręcz wstydył się chodzić z naszymi sympatycznymi bliźniakami po mieście – i to tylko dlatego, że, dajmy na to, nasza je ochota pobić się lub powyzywać. Ale któregoś razu to pan Waldemar narobił Kubie i Bubie wstydu – i to w muzeum! – Jak tam w szkole?! – ryknął, gdy już się spotkali przed kasą muzeum. Kuba i Buba aż podskoczyli z wrażenia. Babcia Joasia przygryzła wargi i dyskretnie rozejrzała się dookoła. Pani bileterka, ogłuszona doniosłym głosem pana Waldemara, przetykała sobie właśnie ucho. – Nadal macie najwięcej uwag w całej klasie?!... – ryczał pan Waldemar. – Nie martwcie się, za moich czasów kazano klęczeć na grochu!... Może dlatego mam teraz takie powykręcane kolana!... Pani bileterka pospiesznie skręcała kulki z papieru – najwyraźniej zamierzała wepchnąć je sobie w uszy. – Dlaczego pan Waldemar tak hałasuje? – szepnął Kuba, zerkając ze zdziwieniem na babcię Joasię. – Zawsze był taki kulturalny... – Chyba wyczerpały się baterie w jego aparacie słuchowym – westchnęła zarumieniona babcia. – To pan Waldemar jest kulturalny na baterie?! – osłupiała Buba. Ale babcia nie zdążyła nic odpowiedzieć, bo pan

Waldemar podszedł właśnie do kasy – no i trzeba było zająć się zemdloną bileterką.

Rodzic prowadzi rozmowę z dzieckiem: Czy zapamiętałeś, dokąd wybrali się Kuba i Buba? Kto im towarzyszył? Dlaczego pan Waldemar tak głośno mówił? Czy to jest kulturalne zachowanie, gdy mówimy bardzo głośno w publicznych miejscach? Dlaczego? Jeśli dziecko ma trudność z odpowiedzią na któreś pytanie, rodzic może przeczytać raz jeszcze odpowiedni fragment tekstu.

3. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych:

1. „Instrumenty” – dziecko wyobraża sobie jakiś instrument i udaje, że na nim gra. Rodzic odgrywa rolę dyrygenta i zaczyna dyrygować. Muzykant dziecko śledzi pałeczkę dyrygenta i przyspiesza albo zwalnia ruchy rąk czy palców. Gra w milczeniu i bez uśmiechu. Dyrygent próbuje rozśmieszyć dziecko.

2. „Muzyczne powitania” – Rodzic włącza dowolną muzykę, do której dziecko swobodnie tańczy. Co pewien czas Rodzic zatrzymuje nagranie i wydaje polecenie wykonania krótkich działań w ruchu, np.: Uściśnij jak najmocniej rodzica rękę, Uściśnij jak najwięcej kostek u nóg, Spójrz głęboko w oczy Rodzicom, Dotknij coś czerwonego w swoim pokoju....

3. „Perkusja” – dziecko siedzi w siadzie skrzyżnym, plecy proste, ręce na kolanach. Rodzic włącza szybką, rytmiczną muzykę. Dziecko wystukuje rytm: klaszcze, uderza w kolana, uderza dłońmi o podłogę.

4. „Płasy muzyczne” – zabawa relaksacyjna, masażyk. Dziecko siedzi przed Rodzicem na dywanie, wykonują masaż pleców osoby siedzącej przed sobą zgodnie z instrukcją Rodzica:

Idą słonie (na plecach kładziemy na przemian całe dłonie),
potem konie (piąstki),
panieneczki na szpileczkach (palce wskazujące)
z gryzącymi pieseczkami (szczypanie).
Świeci słońko (zataczamy dłońmi kółka),
płynie rzeczka (rysujemy linię),
pada deszczyk (naciskamy wszystkimi palcami).
Czujesz dreszczyk? (łaskoczemy).

4. **Praca z Kartą Pracy str. 19b** – rysowanie odpowiednich symboli pod obrazkami przedstawiającymi sytuacje związane z hałasem.

5. „**Kącik grafomotoryczny**” – praca z **Kartą Pracy str. 20a**, samodzielne pisanie liter **h**, **H**, pisanie zdań po śladzie.

III

6. The wheels on the bus – dowolna zabawa ruchowa do piosenki według pomysłów dzieci.

The wheels on the bus

https://www.youtube.com/watch?v=e_04ZrNroTo

(pod linkiem znajduje się dłuższa wersja piosenki)

sł. i muz. tradycyjne

The wheels on the bus
go round and round,
round and round,
round and round.

The wheels on the bus
go round and round
All day long.

The wipers on the bus
go swish, swish, swish,
swish, swish, swish,
swish, swish, swish.

The wipers on the bus
go swish, swish, swish
All day long.

The doors on the bus
go open and shut,
Open and shut,
Open and shut.

The doors on the bus
go open and shut
All day long.

„**Kraina muzyki**” – oglądanie ilustracji w **Księżce Zabaw z literami** str. 70–71, tworzenie zbiorów według instrukcji, czytanie prostych wyrazów związanych z instrumentami, zabawa folią w paski.

Życzymy miłej zabawy- nauczycielki z grupy Nutki: Wiola i Monika